

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

❧ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ ❧

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΥΓ. ΖΩΓΡΑΦΟΥ	Ἄγανη χωρίς δόναμι (διήγημα).
† ΔΑΣΚΑΡΙΑΗ	Ἦτα (διήγημα)
ΔΑΣΚΑΡΗ	Ἀπὸ τῆν Ἱστορίων τοῦ Νεοελληνικοῦ Θεάτρου, «Τὰ ἐν Ναυπλίῳ»
ΠΑΥΔΟΥ ΝΙΡΒΑΝΑ	Ἡ Ἑλληνικὴ Γῆ
Μ.	Βαρχιλίδου Παροίμιον (ποίημα)
Ν. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΔΟΥ	Σχολαὶ Ζωγραφικῆς
ΣΤ. ΚΑΝΟΝΙΑΗ	(Ἀπὸ τῆν «Ἐλεοῦσα» — Σονέτα) Ἡ ἑορτὴ τῆς Βασιλόπηγας Βιβλία καὶ περιοδικὰ κτλ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Ἐπιτελική Ἑπιμελεια Στρατοῦ Γραφεῖον Πον

Διακηρύσσει

Ὅτι τὴν 4ην Δεκεμβρίου ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11ην π. μ. ἐνώπιον τῆς πρὸς τοῦτο καταρτισθείσης ἑπιτροπῆς δημόσιος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνοφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν κάτωθι εἰδῶν πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν στρατιωτῶν.

1ον) Κινηματογραφικῶν μηχανῶν ἀποδόσεως δι' ἤλεκτρισμοῦ ὡς καὶ αὐτοφῶτων τοιούτων εὐμετανομιμίων διὰ προχείρους ἐγκαταστάσεις.

2ον) Πισσόχαρτον καλύψεως παρατηρημάτων.

3ον) Συστημάτων θερμάνσεως ὕδατος διὰ λουτρῶν τῶν Στρατιωτῶν εἰς τὸ Μέτωπον.

4ον) Φωνογράφων καὶ φωνογραφικῶν δίσκων.

5ον) Ὀργάνων (λαντέρνες).

6ον) Μουσικῶν ὀργάνων ἐγχαρῶν καὶ μὴ.

Παραδοτέα ἐντὸς ἐβδομάδος ἀπὸ τῆς κατακρούσεως ἐπὶ ἀμέσῳ καταβολῇ τοῦ ἀντιτίμου.

Πλεόντεροι πληροφορίες παρὰ τῆ Ἐπιτελικῆ ἑπιμελείας Λογαῶ Κυρίῳ Κέντρῳ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Δεκεμβρίου 1921

Τὸ Π Γραφεῖον

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Ἐπιμελητεία Στρατοῦ Γραφεῖον IV

Διακηρύττει ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ προφορικῶν προσφορῶν, ἐνεργεθησόμενον τὴν 4ην Ἰανουαρίου 1922 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11-12 ἐν τῇ Β' Ὑποδιευθύνσει Ἐπιμελητείας ἢ προμήθεια τῆ Στρατιωτικῆ ἑπιμελείας ἐννεακοσίων (900) φανῶν θαλάμου καὶ τριακοσίων (300) φανῶν σταύλου.

Οἱ ὅροι συμφωνιῶν εἰσι κατατεθειμένοι εἰς τὸ IV Γραφεῖον Ἐπιμελητείας, δύνανται δ' οἱ βουλόμενοι προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην 11 1)2 - 12 1)2 νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Δεκεμβρίου 1921.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν

Διακηρύττει, ὅτι

Μὴ παρουσιασθέντος οὐδενὸς μειοδότου κατὰ τὸν διενεργηθέντα διαγωνισμὸν τῆς 17 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. διὰ τὴν προμήθειαν ἐπισώστρων ἐλαστικῶν, συμπαγῶν ἐλαστικῶν καὶ ἀεροθαλάμων διαφόρων διαστάσεων πρὸς χρῆσιν τῆς Στρατιωτικῆς Ἑπιμελείας, ἐπαναλαμβάνεται οὗτος τὴν 15ην Ἰανουαρίου 1922 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11 - 12 π. μ. ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ συμφωνίας.

Ἀθήνησι τῇ 19 Δεκεμβρίου 1921

Ὁ Ὑπουργὸς
Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Διακηρύττει ὅτι

Ἀκυρωθέντος τοῦ κατὰ τὴν 8ην Ὀκτωβρίου 1921 διενεργηθέντος δημόσιου μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν προμήθειαν ἑκατὸν (100) κιβωτίων ταμείου - ἄρχείου, ἐπαναληφθήσεται ὁ διαγωνισμὸς οὗτος διὰ προφορικῶν προσφορῶν τὴν 3ην Ἰανουαρίου 1922 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11 - 12.

Οἱ ὅροι συμφωνιῶν εἰσι κατατεθειμένοι εἰς τὸ IV Γραφεῖον Ἐπιμελητείας ἐνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην 11 - 12 1)2 νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Δεκεμβρίου 1921

Ὁ Ὑπουργὸς
Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Ἐπιμελητεία Στρατοῦ Γραφεῖον II

Διακηρύττει

Ἐκτίθεται εἰς δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἢ προμήθεια εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Ἑπιμελείαν τῶν κάτωθι εἰδῶν.

α') Τετρακοσίων (400) τόννων ἐρεβίνθων τὴν 9ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔτους ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11 1)2 — 12 π. μ.

β') Τριακοσίων χιλιάδων σάκκων κενῶν καινουργῶν (εἴγας ἢ τρίοιγοι 2 1)4 λιμπρῶν) τὴν 10ην Δεκεμβρίου ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11 1)2 — 12 π. μ.

Οἱ σχετικοὶ ὅροι συμφωνιῶν εἰσιν κατατεθειμένοι ἐν τῷ ὡς ἄνω II Γραφεῖῳ Ἐπιμελητείας, ὅπου οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26ῃ Νοεμβρίου 1921

Ὁ Ὑπουργὸς
Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Ἐπιμελητεία Στρατοῦ Γραφεῖον II

Διακηρύττει

1) Μὴ ἐπιτευχθείσης τῆς αἰτουμένης ποσότητος κατὰ τὸν ἐνεργηθέντα διαγωνισμὸν τῆς 22ας Νοεμβρίου ἐ. ἔτους.

2) Τῆς αἰτουμένης ποιότητος κατὰ τὸν ἐνεργηθέντα διαγωνισμὸν τῆς 20ῆς Νοεμβρίου ἐ. ἔτους ἐπαναλαμβάνονται οὗτοι ὡς κάτωθι:

α') Διὰ τὴν προμήθειαν 500 τόννων φακῶν τὴν 7ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔτους ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11 1)2 — 12 π. μ.

β') Διὰ τὴν προμήθειαν 500 τόννων μπαζελῶν τὴν 8ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11 1)2 — 12 π. μ.

Οἱ σχετικοὶ ὅροι συμφωνιῶν εἰσιν κατατεθειμένοι ἐν τῷ ὡς ἄνω II Γραφεῖῳ Ἐπιμελητείας ὅπου οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26ῃ Νοεμβρίου 1921

Ὁ Ὑπουργὸς
Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ (ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

<p>ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ :</p> <p>ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ</p> <p>Διεύθυνσις :</p> <p>Δεσποινίδα ΕΥΓΕΝΙΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ</p> <p>Ὁδὸς Μενάνδρου, 83, Ἀθήναι.</p> <p>Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις :</p> <p>Ἑλληνικὴν Ἐπιθεώρησιν - Ἀθήναι</p>	<p>ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΩΝΗ ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑ</p> <hr/> <p>Διὰ τὸ Ἑσσητικόν . . . Δραχ. 20.—</p> <p>Διὰ τὴν Ἀμερικὴν . . . Δολλάρ. 4.—</p> <p>Διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα Δραχ. 30.—</p> <p>Δι' Ἀγγλίαν, Αἴγυπτον καὶ Κύπρον Σελλίνια 15.—</p> <hr/> <p>Ἐκδόσις πολυτελὴς γενικῶς Δρ. 25.</p>	<p>Ἦν χειρόγραφον δημοσιευόμενον ἢ μὴ δὲν ἐπιστέφεται.</p> <p>—ο—</p> <p>Αἱ ἐγγραφαὶ ἄρχονται ἀπὸ τῆς 1ης ἐκάστου μηνός.</p> <p>—ο—</p> <p>ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧ. 1.50</p>
---	--	--

ΑΓΑΠΗ ΧΩΡΙΣ ΔΥΝΑΜΙ...

Ἐσταμάτησαν καὶ οἱ δύο ἀπότομα.

Καὶ τῶν δύο ἡ φωνὴ ἐκόπη εἰς τὰ φλόαρα χεῖλη των. Μὲ μίαν καὶ τὴν αὐτὴ κίνησιν ἔστρεψαν τὸ κεφάλι πρὸς τὸ μέρος τοῦ Πύρχου τοῦ Ζαπτείου ἀπὸ τὸ ὅποιον ἐφάνη ἐρχομένη μία κομψὴ καὶ θελκτικὴ κόρη. Εἶχε συμπαθεῖ καὶ ὠραία τὴ μορφή, κομψὸ τὸ ἀνάστημα καὶ φοροῦσε ἀπλὸ καὶ κομικτικὸ φόρεμα.

Καὶ οἱ δύο φίλοι, μὲ μάτια γεμάτα θαυμασμό, παρακολουθοῦσαν τώρα πλέον τὴν γοητευτικὴ εἰκόνα. Ὅταν τέλος ἀρραγῆ καὶ ἀδιαφόρη ἡ ὠραία κόρη ἐπέρασεν ἐμπρὸς των, ὁ Κώστας ἐρώτησε τὸ φίλο του Ἀλέκο :

— Ποιὰ εἶνε ; Τὴν ξέρεις ;

— Ναί· εἶνε ἡ μαμαζὲλ Βιέρα Σ.... Ἐγεννήθη καὶ ἔζησε ἐπὶ πολὺ ἐν τῇ Ρωσίᾳ καὶ γι' αὐτὸ φέρει τὸ παράδοξο ὄνομα Βιέρα. Εἶδες τί ὠραία πού εἶνε !

— Ἀλήθεια· εἶνε τέλειο καλλιτέχνημα.

— Καὶ δὲν εἶνε μόνον ὠραία, ἀλλὰ ἔχει ἀκόμη καὶ τὸ στόλισμα τῆς σεμνότητος, πού θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχουν ὅλα τὰ κορίτσια. Δὲν τὴ γνωρίζω προσωπικῶς, ἀλλὰ εἶμαι Ἀθηναῖος, ξέρω καλὰ τὴν κοινωνία μας, καὶ μπορῶ νὰ σὲ βεβαιώσω ὅτι τίποτα τὸ ὁμοίωμα δὲν ἔχει ἔως τώρα ἀκουσθῆ γιὰ τὸ συμπαθέστατο αὐτὸ πλάσμα. Εἶνε πράγματι μιὰ ὑπαρξίς ἐξαιρετικὴ, ἕνα ἀπὸ τὰ ὀλίγα κορίτσια πού ἀληθινὰ ἀξίζουσιν καὶ τὰ ὅποια τόσον σπάνια εἶνε σήμερα ἐν τῇ ξεχαρδαλωμένῃ κοινωνίᾳ μας. Γιατὶ πρέπει νὰ ξέρεις, Κώστα, ὅτι ἐν τῇ ἐποχῇ πού βρισκόμαστε εἶνε τὸ ποῖο συνειθισμένο πρᾶγμα, νὰ βλέπῃ κανεὶς μιὰ κόρη νὰ ἐρωτοτροπῆ διαρκῶς, μπορῶ νὰ πῶ, μὲ ἕλον τὸν κόσμον, νὰ ἔχῃ φίλους, νὰ ἔχῃ ἐραστάς, καὶ νὰ μὴ ξέρῃ πού τελειώνουσιν τὰ ὄρια τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπροσελάς. Σπάνιο εἶνε φίλε μου σήμερον ἡ κόρη πού ξέρει νὰ κρατῇ τὴν ἀξιοπροσελά τῆς, καὶ δίνει σὲ ἕλον νὰ καταλάβουσιν ὅτι ξέρει ποῖο εἶνε τὸ καθήκον τῆς, πρὸ πάντων ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ τῆς...

— Νὰ σοῦ πῶ, Ἀλέκο, διέκοψε ὁ Κώστας, εἶσαι

μοῦ φαίνεται λίγο ὑπερβολικός. Ἐμεῖς τοῦλάχιστον οἱ ἐπαρχίαι δὲν εἶμαστε ἔτσι...

— Αὐτὰ εἶνε λόγια. Καὶ ἐκεῖ λίγο ἢ πολὺ τὰ αὐτὰ γίνονται.

— Ὅχι. Σοῦ τὸ βεβαίωσω. Γιατὶ ἔπως σοῦ ξέρεις καλὰ τὴν κοινωνία τῶν Ἀθηνῶν, ἔτσι κι' ἐγὼ ἀπὸ ζω ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ξέρω ποῖα εἶναι ἡ ἐπαρχιακὴ ζωὴ.

— Δὲ μὲ πείθεις.

Μὲ τὴ συζήτησι αὐτὴ οἱ δύο φίλοι ἐφθασαν πρὸς τὸ κίσκι τοῦ Ζαπτείου. Ἐκάθισαν σ' ἕνα τραπεζάκι καὶ ἐξηκολούθησαν τὴν ἐμιλία των. Καὶ εἶχαν καὶ πάλι ἐκεῖ, σὲ λίγο τὴν εὐχάριστη εὐκαιρία, νὰ θαυμάσουν μιὰ φορὰ ἀκόμη τὴν κόρη τὴν ἐκλεκτὴν, ἡ ὅποια μετὰ τὸν περίπατό τῆς ἦρθε καὶ ἐκάθισε κάπου ἐκεῖ γιὰ νὰ ξεκουρασθῆ. Καὶ ἐνῶ ἐκεῖνη ἀδιαφόρη συνωμνιει μὲ τὴν παρέα τῆς, ἐστρέφοντο πρὸς αὐτὴν ἕλοι οἱ ἄνδρες μὲ θαυμασμό, καὶ τὴν παρακολουθοῦσαν μὲ ζηλότυπο βλέμμα ἕλες ἢ κυρίες...

Ἀγαπητὴ Κόστα,

...Ὁ χειμῶνας ἄρχισε πιά, καὶ ἄρχισε μὲ τὸ ψυχὸς του, μὲ τίς βροχὰς του, μὲ τίς μελαγχολικὰς ἡμέρας του, ἀλλὰ καὶ μὲ τίς κοσμικὰς συγκεντρώσεις του τὰ δεικνὰ καὶ τὰ βράδια του. Ξέρεις πόσο μ' ἀρέσουν ἕλα αὐτὰ καὶ σὲ βεβαίω ὅτι δὲν λείπω ἀπὸ καμμιά συγκέντρωση φιλικῶ μου σπειροῦ. Τὴν ἐποχὴ αὐτὴ μπορῶ νὰ πῶ ὅτι περῶ τὴν πιὸ εὐχάριστη ζωὴ. Μὲ ξέρεις ἄλλως. Εἶμαι φύσις λίγο ἰδιοτροπῆ. Θέλω ἡ ζωὴ μου νὰ περᾷ πρὸ πάντων εὐχάριστα, μέσα ἐν τῇ κίνησι καὶ τῇ τύρβῃ τοῦ κόσμου, ἂν καὶ ἡ σημερινὴ κοινωνία—δὲν σοῦ τὸ κρῶν—δὲν μοῦ εἶνε καὶ πολὺ συμπαθεῖς. Γιατὶ μὲ πειράζει νὰ βλέπω τὰ μίση τῶν ἀνθρώπων καὶ θὰ ἤθελα νὰ μὴ ἀντιλαμβάνωμαι πόσο φθονεὶ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον καὶ πόσο τὸν κακολογεῖ. Ἡ κακία! Τί τὰ θέλεις Κώ-

πρώτην στιγμήν, εἰς τὴν ἀναζητήσῃ τῶν πηγῶν, τῶν δοκουμένων, τῶν ἀγραφῶν πληροφοριῶν, διὰ μίαν ἐργασίαν, τῆς ὁποίας δὲν ἐπῆρξε προηγουμένη, διὰ τὰ τὸν προσανατολίωσιν καὶ τὰ τὸν καθοδηγήσῃ; Μόνον ἓνας ἔρωσ πρὸς τὸ θέμα του ἠμπορεῖ νὰ ἐξηγήσῃ τὸ μυστήριον. Ὁ κ. Ζωγράφος εἶνε, ὡς φαίνεται, καὶ αὐτὸς ἓνας ἀπὸ τοὺς ὀλίγους Ἑλληνας μονομανεῖς, εἰς τοὺς ὁποίους ὀφειλομέν μερικὰ Ἑλληνικὰ πράγματα, ποὺ δὲν θὰ τὰ εἶχαμεν ποτὲ χωρὶς τὴν μονομανίαν των.

Εἶνε οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἔκαμαν μόνον των, χωρὶς καμμίαν ἐπίσχυσιν καὶ χωρὶς καμμίαν ἐνδάρρουνσιν, ὅ,τι δὲν ἐστάθη ἱκανὸν νὰ κάμῃ τὸ Κράτος μὲ τὰς ἀναριθμήτους ὑπηρεσίας του, τὸ Πανεπιστήμιον μὲ τὰς ἔδρας του, τὰ εἰδικὰ καὶ μεγαλοτίτλα σωματεῖα μὲ τὴν συνεργασίαν τῶν σοφῶν των. Ἄν τοῦλάχιστον οἱ ὀλίγοι αὐτοὶ ἄνθρωποι, μαζὴ μὲ τὴν ἰδικήν τους θέλησιν καὶ τὴν φιλοπονίαν τους, εἶχαν νὰ ἐλίπουν, ὅπως ἄλλοῦ, τὴν συνδρομὴν Ἀρχαίων, Στατιστικῶν, ἐπισήμων Ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους, προγενεστέρας συστηματικῆς ἐργασίας. Ἄλλ' οὔτε αὐτοὶ! Κανεὶς εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἠμπορεῖ νὰ μᾶς πληροφορήσῃ διὰ τίποτε. Κάθε ἄνθρωπος, ποὺ θέλει νὰ ἐργασθῇ, ἔξω ἀπὸ τὴν ρουτίαν, πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τὸ Ἄλφα καὶ νὰ δημιουργήσῃ ἐκ τοῦ χάους.

Αὐτὸ ἔκαμε, φαντάζομαι, καὶ ὁ συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου αὐτοῦ. Ἄν ἐξετάζω πῶς τὸ ἔκαμε, οὔτε εἶμαι εἰδικὸς διὰ τὰ κρίνω τὸ ἔργον του. Βλέπω ὅτι μέσα εἰς αὐτὸ ἡ Ἑλληνικὴ γῆ διηγεῖται τὴν ἱστορίαν της. Καὶ τὴν διηγεῖται κατὰ τρόπον θελκτικόν. Τραγικῶς θελκτικὸν θὰ ἦτο ἡ κυριολεξία. Διότι ἡ γῆ αὐτὴ ἐποτίσθη περισσότερες φορὲς ἀπὸ αἷμα παρὰ ἀπὸ τὸν δαίμονα τοῦ οὐρανοῦ. Ὁ κατακτητὴς, τὸν ὁποῖον δὲν ἐπαυσαν ποτὲ νὰ προσκαλοῦν τὰ πλοῦσια γάλλη της, ἔσπειρεν ἐπ' αὐτῆς περισσότερες φορὲς τὸ ἄλατι του, παρὰ ὁ γεωργὸς τὸν σπόρον του. Καὶ ἡ θεομηρία ὄργωσε τὸ χῶμά της περισσότερες φορὲς ἀπὸ τὸ ἥροτρον. Καὶ ὅμως ἡ γῆ αὐτὴ, ἐπάνω εἰς τὴν ὁποίαν οἱ κάτοικοί της καταδικασμένοι διαρκῶς ν' ἀφίνουν τὸ ἀλέτρι τους διὰ ν' ἀδράζουν τὸ ὕπλον, ἐλείψασαν, ἐνῶ ἦσαν καλεσμένοι ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς ἓνα πλουσιώτατον τραπέζι, ἡ γῆ αὐτὴ, ποὺ ἐφθασαν στιγμὰι νὰ μὴν ἔχῃ διὰ τὴν τροφήν τῶν τέκνων της παρὰ τίς κορυφὰς οἴζεις τῆς ἀγρώσεως («ἄνδρες καὶ ὑποζύγια ἐτρέφοντο ἐξ αὐτῆς κατὰ τὸν Ἱερὸν ὑπὲρ Ἀνεξαρτησίας Ἀγῶνα», ἐδίδασκεν ὁ Ἀφεντούλης, κάμνων μίαν ὥραϊαν ποίησιν καὶ εἰς τὴν Φαρμακολογίαν του ἀκόμη) ἡ γῆ αὐτὴ, χιλιάκις κατασκαφεῖσα ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν, χιλιάκις παραδοθεῖσα εἰς τὰς φλόγας, χιλιάκις ἐγκαταλειφθεῖσα ἀπὸ τὰ ἴδια της τέκνα, δὲν ἔπαυσε ποτὲ νὰ γνωρίζῃ νέας Ἀνοίξεις καὶ νὰ προσφέρῃ νέα πλοῦσια θέρη.

Μία ψυχὴ Ἀνταίου μέσα εἰς τὰ σπλάγγνα της, ὅπως καὶ εἰς τὰ στήθη τῶν τέκνων της. Καὶ ἓνας Φοῖνιξ, ἀετῶως ἀναγεννώμενος ἀπὸ τὴν τέφραν του, ἡ γῆ αὐτὴ, ὡς χῶμα καὶ ὡς ἰδέα.

Ἀξίζει πράγματι νὰ διατρέξῃ κανεὶς τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου αὐτοῦ, διὰ ν' ἀγαπήσῃ περισσότερο τὸν βόλον τοῦ ὠραίου αὐτοῦ χόματος, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐγεννήθη. Πόσα δὲν διηγοῦνται τῷ ὄντι αἱ σελίδες αὐταί! Ὁ συγγραφεὺς των ἤρχισεν ἀπὸ μὴν. ἤρχισεν ἀπὸ τὸν XIII Ἑλληνικὸν αἰῶνα διὰ νὰ φθάσῃ μέρῃ τοῦ XV, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀρχίζει κυρίως ἡ Ἱστορία του. Ἐβαλε τοὺς περιηγητὰς, ποὺ ἐπλανήθησαν ἐπὶ τῆς ἐκλαβωμένης χώρας πρὸ τοῦ 1821, νὰ μᾶς διηγῶνται τὰς ἐντυπώσεις των. Ἐφθασεν εἰς τὴν Ἐπανάστασιν. Μᾶς ἔδωκε τὴν εἰκόνα τῆς Ἑλληνικῆς γῆς ἐπὶ τὴν ἀπελευθερωτικὴν κλαγγὴν τῶν ὄπλων. Ποῖται τραγικὰ σελίδες αὐταί! Καὶ τελειώνει εἰς τὸν Καποδίστριαν. Ἐάν ἐπάροχη ἓνας Ἕλληνας, ποὺ δὲν ἔχει στήσῃ ἀκόμη μέσα εἰς τὴν ψυχὴν του τὸν ἀνδριάντα τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Ἕλληρος— τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος δὲν ἔλαβεν ἀκόμη καιρὸν νὰ σκεφθῇ γιὰ τέτοια πράγματα—ὅτιν διαβάσῃ τὰς σελίδας, ποὺ ἀφιερώνει εἰς τὸν πρῶτον αὐτὸν καὶ τὸν μεγαλύτερον Ἕλληνα Δημιουργὸν ὁ κ. Ζωγράφος, θὰ σπεύσῃ νὰ τὸν ὑψώσῃ ἀπὸ τὸ λευκότερον μάρμαρον μᾶς αἴθλου Πεντέλης. Διότι αὐτὸς ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος Ἕλληνας, ποὺ ἐκλείσεν εἰς τὴν ψυχὴν του τὸν διπλὸν Ἑλληνικὸν ἔρωτα, τὸν ἔρωτα τῆς Ἑλληνικῆς Ἰδέας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Χόματος. Καὶ παιτῶν ἐπάνω εἰς μίαν γῆν ἐξερχομένην ἀπὸ τὰς φλόγας, ὠνειρεύθη τὸν ἀγρὸν σκεπασμένον μὲ χρυσᾶ σιάγχα, τὸ δένδρον φορτωμένον μὲ καρπὸς, τὰ χέρσα χῶματα, τὰ σπαρμένα μὲ τέφραν, προσκινίζοντα εἰς νέας Ἀνοίξεις, τὸ ἀπειλωμένον βουνὸν σκεπασμένον ἀπὸ νέα ὄρνια βλαστήσεως, τὴν Ἑλλάδα γεμίζουσαν πάλιν, ὑπὸ τὴν ἐδλογίαν τοῦ Θεοῦ, «τὰς ἀποθήκας αὐτῆς, οἴνου, ἐλαίου καὶ πάσης ἀγαθωσύνης». Αὐτὸ τὸ μέγα Καποδιστριακὸν ὄνειρον, τὸ ὁποῖον μᾶς προσφέρει εἰς τὰς τελευταίας σελίδας τοῦ πρώτου του τόμου ὁ κ. Ζωγράφος ὑπόσχεται νὰ μᾶς τὸ συνεχίσῃ εἰς τὸ δεύτερον, ποὺ δικαιούμεθα νὰ τὸν περιμένωμεν ἀνυπομόνως.

Διότι ἀξίζει, ὠρισμένως ἀξίζει, νὰ μάθωμεν καὶ ν' ἀγαπήσωμεν τὴν Ἱστορίαν τῆς γῆς αὐτῆς, τῆς ὁποίας ἡ καρποφορία ἐπῆρξε μίαν καρποφορία αἵματος καὶ τὴν ὁποίαν νέον αἷμα ποτίζει, τὴν στιγμήν αὐτὴν, πέραν ὕδατων καὶ θαλασσῶν, διὰ μίαν νέαν Ἀνοίξιν, τὴν Ἀνοίξιν μιᾶς Μεγάλης Ἑλλάδος.

(Ἐκ τῆς «Ἐστίας»)

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ

“ΕΛΕΟΥΣΑ,”

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΠΡΟΣΕΧΟΣ

Ο κ. Γ. Μαράντης είχε την καλωσύνην νὰ μᾶς δώσῃ πρὸς δημοσίευσιν τὰ παρακάτω σονέτα, παρμένα ἀπὸ μιᾶ σειρᾶ ποῦ πρόκειται νὰ κυκλοφορήσῃ προσεχῶς μετὰ τὸ ὄνομα «Ἐλεούσα». Εἶναι γραμμένα ἀπὸ τὸν Πόντιον Ποιητὴν Σταῦρον Κανονίδην καὶ εἶναι λουσμένα μετὰ τὸν πόνον μιᾶς πρόσφατης καταστροφῆς—τῶν σφαγῶν τῆς ἰδιαιτέρας Πατρίδος τοῦ ποιητοῦ—τοῦ Πόντου

Ζ.

Ἡ στράτα π' ἀκλουθᾶτε μακαρία
σᾶς προσιμένει ἀνάπαυτης λιμάνι,
ποῦ γύρω του ἡ ἀνίερη δὲ φτάνει
τῶν γῆινων παθῶν ἡ τρικυμία...
Γαληνὴ, συμφιλιώτρα μιὰ ἁρμονία
τὸν ὕπνο σας πὸ ἤρεμο τὸν κάνει
τὴν ξαστεριά τοῦ δνεῖρου σας δὲ πιάνει
—μολυβιά καταχνιά—ἡ ἀμφιβολία.
Μὰ ἐδῶ, ὦ νεκροί, κυρίαρχες μανίες
μᾶς παιδεύουν, τὰ μίση, φρυμασμένα
ἄτια, ποῦ πηλαλᾶνε, ποῦ μᾶς σέρνουν
ποιοὶ γκρεμοί, τάχα, χάσκουν καὶ προσμένουν
τᾶβουλο διάβα μας, κατατρεγμένα
παιδιά, ποιῆς νὰ πλερώνουμ' ἁμαρτίες;

ΚΑ.

Κι' ἔτσι ἀργὰ οἱ γενιὲς ἀνηφορᾶνε
στὸ Γολγοθᾶ τῆς ζήσης καὶ πληθαίνουν
οἱ θύμησες μελίσσια καὶ βαραίνουν
τελώνια τὰ κορμιὰ καὶ τὰ λιγᾶνε
καὶ σκοντάφτουν καὶ πέφτουν καὶ πονᾶνε
κι' ἀνασηκώνονται ὅλο κι' ἀνεβαίνουν
καὶ δὲν κοιτοῦν στιγμή νὰ ξαποσταίνουν
μήτε καὶ πίσω νὰ γυρνᾶν καὶ πᾶνε,
γιατὶ προγονικὸ τους τόχουν τάμα,
νὰ προφτάσουν τῆς Μοίρας τους τὸ θᾶμα
ἀπὸ γῆς κενούργιες πᾶνε ν' ἀγνατέψουν
στὶς πὸ ἀκριβὲς κορφὲς νὰ ξανακλέψουν
πᾶνε τὸ φῶς, πᾶνε τὴν ἁμαρτία
νὰ ξαγορίσουν, πᾶνε γιὰ θυσιά.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Ἐπιμελητεία Α' Στρατοῦ Γραφεῖον II

Διακηρύττει

Ὅτι μὴ ἐπιτευχθεῖσης ἱκανοποιητικῆς τιμῆς κατὰ τὸν ἐνεργηθέντα διαγωνισμόν τῆς 24ης Νοεμβρίου ἔ. ἔ. διὰ τὴν προμήθειαν 600.000 ὀκ. γουαζόνων ἐπιλαμβάνεται οὗτος τὴν 21ην Δεκεμβρίου ἔ. ἔ. ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11 1)2—12 π. μ. ἐν τῷ ὡς ἄνω II Γραφείῳ Ἐπιμελητείας ὅπου εἰσὶν κατατεθειμένοι οἱ σχετικοὶ ὅροι συμφωνιῶν, τροποποιούμενοι ὡς πρὸς τὸν τόπον παραδόσεως, ὀριζομένου ὡς τοιοῦτου καὶ τοῦ Βόλου.

Ἀθῆναι τῆ 11 Δεκεμβρίου 1921

Ὁ Ὑπουργός
Ν. Γ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Ἐπιμελητεία Α' Στρατοῦ Γραφεῖον II

Διακηρύσσει

Ὅτι μὴ ἐπιτευχθεῖσης ἱκανοποιητικῆς τιμῆς εἰς τὸν κατὰ τὴν 18ην Νοεμβρίου ἔ. ἔ. ἐνεργηθέντα διαγωνισμόν διὰ τὴν προμήθειαν 200.000 ὀκ. νιομάτας πελτέ, ἐπιναληφθήσεται οὗτος κατὰ τὴν 27ην Δεκεμβρίου ἔ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11 1)2—12 μεσημβρινὴν ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς II Γραφείῳ Ἐπιμελητείας, ἔνθα εἰσὶν κατατεθειμένοι καὶ οἱ ἀρκετοὶ ὅροι συμφωνιῶν, τροποποιούμενοι ὡς πρὸς τὴν συσκευασίαν τῆς τοιάτας, ἥτις παραδοθήσεται καὶ εἰς βαρέλια.

Ἀθῆναι τῆ 11 Δεκεμβρίου 1921

Ὁ Ὑπουργός
Ν. Γ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Ἐπιμελητεία Α' Στρατοῦ Γραφεῖον II

Διακηρύσσει

Ὅτι μὴ ἐπιτευχθεῖσης ἱκανοποιητικῆς τιμῆς κατὰ τὸν ἐνεργηθέντα διαγωνισμόν τῆς 24ης Νοεμβρίου διὰ τὴν προμήθειαν 200.000 ὀκᾶδων ἐλαίων ἐπιναλαμβάνεται οὗτος τὴν 22αν Δεκεμβρίου ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11 1)2—12 π. μ. ἐν τῷ ὡς ἄνω II Γραφείῳ Ἐπιμελητείας ὅπου εἰσὶν κατατεθειμένοι οἱ σχετικοὶ ὅροι συμφωνιῶν καὶ δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

Ἀθῆναι τῆ 11 Δεκεμβρίου 1921

Ὁ Ὑπουργός
Ν. Γ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Ἐπιμελητεία Στρατοῦ Γραφεῖον IV

Προκηρύσσει

τοὺς ἀκολουθοῦντας δημοσίους μειοδοτικοὺς διαγωνισμοὺς διὰ τὴν προμήθειαν εἰδῶν τῆς στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας ὡς ἔπεται.

1) Τὴν 28ην Δεκεμβρίου ἔ. ἔ. ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11 - 12 π. μ. διὰ τὴν προμήθειαν 30.000 συλλογῶν βαμβακίνων (Fil d' Ecosse) ἐσωτερικοῦ ἱματισμοῦ Ἀξιωματικῶν, ἀποτελουμένων ἐκ σκελέας ὑποδύτου καὶ φανέλλας, 15.000 τοιοῦτων μαλλινοβαμβακίνων

ἀποτελουμένων ἐκ φανέλλας καὶ σκελέας καὶ 15.000 ὀλομαλλίνων τοιοῦτων ἀποτελουμένων ἐπίσης ἐκ σκελέας καὶ φανέλλας.

2) Τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω ἡμέραν καὶ ὥραν 4-5 διὰ τὴν προμήθειαν 45.000 μέτρων ὑφάσματος ἐκ μαλλινοβαμβακίνου φανέλλας καὶ 30.000 μέτρων τοιοῦτου βαμβακίνου (Σαφίρι Ἀγγλικοῦ) κατὰλήλου διὰ τὴν κατασκευὴν ὑποδυτῶν Ἀξιωματικῶν.

3) Τὴν 29ην Δεκεμβρίου ἔ. ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11—12 π.μ. διὰ τὴν προμήθειαν 60.000 ζευγῶν ποδείων Ἀξιωματικῶν βαμβακίνων (Fil d' Ecosse) καὶ 60.000 τοιοῦτων ὀλομαλλίνων ἀρίστης ποιότητος.

4) Τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω ἡμέραν καὶ ὥραν 4—5 μ. μ. διὰ τὴν προμήθειαν 70.000 μέτρων ὑφάσματος βαμβακίνου θερινοῦ χακὶ Ἀξιωματικῶν ἀρίστης ποιότητος.

5) Τὴν 30ην Δεκεμβρίου ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11—12 π. μ. διὰ τὴν προμήθειαν 5.000 ἀδιαβρόχων Ἀξιωματικῶν καὶ 10.000 ζευγῶν χειροκτιῶν ἐσωτερικῶς ἐπενδεδυμένων διὰ φανέλλας.

6) Τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω ἡμέραν καὶ ὥραν 4—5 μ. μ. διὰ τὴν προμήθειαν 5.000 ζευγῶν περικνημίδων ἐκ λεπτῆς ἐρέας (γαμπαρτίνας) καὶ 5.000 ζευγῶν περικνημίδων ἐκ χονδρῆς τοιαύτης.

Ἄπαντες οἱ ὡς ἄνω διαγωνισμοὶ ἐνεργηθήσονται ἐν τῇ Β' Ὑποδιευθύνσει Ἐπιμελητείας διεξαχθήσονται δὲ διὰ προφορικῶν προσφορῶν.

Οἱ ὅροι συμφωνιῶν τῶν ἐν λόγῳ διαγωνισμῶν εἰσὶ κατατεθειμένοι παρὰ τῷ III Γραφείῳ Ἐπιμελητείας ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην 11 1)2—12 1)2.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 4 Δεκεμβρίου 1921

Ὁ Ὑπουργός
Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ε. ε. "ΠΑΡΗΛΑΞΙΑΣ"

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ

ΠΑΡΚΟΥ ΛΥΤΣΡΗ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΓΑΡΛΑΣ Δρ. 2.

Γ. ΠΑΡΑΓΓΗ

ΤΟ ΜΙΧΕΛΙΟ. » 5.

ΣΤ. ΚΑΠΟΙΘΗΛΗ

ΕΛΕΟΥΣΑ » 4.

(ΣΟΠΕΤΑ) Σ' Λίγα ἄρτιπια.

ΤΥΠΩΝΟΝΤΑΙ

Α. ΛΑΞΙΟΥ

ΗΡΑΚΛΗΣ ΛΥΟΜΕΝΟΣ

ΓΚΥ ΗΓΕ ΝΩΠΑΣΜΗ

Η ΚΑΗΡΟΠΟΛΙΣ

ΚΙΟΥΤ ΝΑΗΣΟΥΤΗ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΧΑΡΑ

ΣΗΜ. Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ γραφοῦν στὸ τμήμα τῶν Τακτικῶν Ἀναγνωστῶν τῆς Λογ. Βιβλιοθ. προκαταβάλλουν 20 δραχμῆς καὶ παίρνουν τακτικὰ καθ' ἑκάστη κατὰ 10 % φθηνότερα ἀπὸ τὰ Βιβλιοπωλεῖα. Οἱ ἀιτήσεις καὶ οἱ προκαταβολὲς στέλλονται στὴν Διαμέριση τῆς Ἡλεκτρονικῆς (Ἀθῆνα 186, Σκαδίου 36).

ΟΙΝΟΙ

ΒΟΤΡΥΣ

ΚΟΝΙΑΚ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΟΙΝΩΝ & ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΟΙΝΟΙ

ΜΑΡΚΟ

ΟΙΝΟΙ

ΜΕΓΑΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

PRINTEMPS

Δ. ΚΑΙ Φ. ΝΗΣΤΟΠΟΥΛΩΝ

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ

Τὸ τελειότερον κατ'ἐστὴμα

γυναικείων εἰδῶν

Ἄσπρὸ ῥοσχα διὰ προέκτα.

ΤΑΠΗΤΕΣ ΠΕΡΣΙΚΟΙ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΒΑΪΑΝΟΥ

Πλατεία Κολοκοτρώνη

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ & ΣΙΑΣ

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ

Τὸ ἀρχαιότερον τῶν ἐν Ἑλλάδι Χαρτοπωλείων.

Ἐπισκεπήτερον αὐτομαίως

Α. ΔΕΝΑΞΑ & ΣΙΑ

ΠΑΤΗΣΙΩΝ 12

Ἄποθηκε χάρτου

Παντὸς εἶδους γραφῆς, γραφομηχανῶν,
περιοδικῶν, ἀλληλογραφίας,
λευκὰ καὶ χρωματιστά.

Τυπογραφικὰ Καταστήματα

Τμήματα ἰδιαιτέρως ἐκτελέσεως συγ-
γραμμάτων καὶ περιοδικῶν.

Πώλησις γραφομηχανῶν

Διδασκαλία—Ἀντίγραφα

Ἐπισκευαὶ

Ὁδὸς Στιλίου 11

ΤΥΠΟΙΣ Ρ. ΑΛΕΞΙΟΥ & ΣΙΑ

18 ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 18

ΑΘΗΝΑΙ